

DECYZJA RADY

z dnia 11 lipca 2006 r.

zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia jednej waluty przez Słowenię z dniem 1 stycznia 2007 r.

(2006/495/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 122 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając sprawozdanie Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

uwzględniając dyskusje w Radzie zebranej w składzie szefów państw lub rządów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Trzeci etap unii gospodarczej i walutowej (UGW) rozpoczął się dnia 1 stycznia 1999 r. Dnia 3 maja 1998 r. Rada, zebrana w Brukseli w składzie szefów państw lub rządów, zdecydowała, że Austria, Belgia, Finlandia, Francja, Hiszpania, Irlandia, Luksemburg, Niderlandy, Niemcy, Portugalia i Włochy spełniły warunki konieczne do przyjęcia jednej waluty z dniem 1 stycznia 1999 r. ⁽⁴⁾.
- (2) Dnia 19 czerwca 2000 r. Rada zdecydowała, że Grecja spełniła warunki konieczne do przyjęcia jednej waluty z dniem 1 stycznia 2001 r. ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Sprawozdanie przyjęte dnia 16 maja 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Sprawozdanie przyjęte dnia 15 maja 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 15 czerwca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 98/317/WE z dnia 3 maja 1998 r. zgodnie z art. 121 ust. 4 (*) Traktatu (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 30).

(*) Uwaga: Tytuł decyzji 98/317/WE został dostosowany w celu uwzględnienia numeracji artykułów Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zgodnie z art. 12 traktatu z Amsterdamu; początkowo zawierał on odniesienie do art. 109j ust. 4 Traktatu.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2000/427/WE z dnia 19 czerwca 2000 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia przez Grecję jednej waluty z dniem 1 stycznia 2001 r. (Dz.U. L 167 z 7.7.2000, str. 19).

- (3) Zgodnie z pkt 1 Protokołu w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej załączonego do Traktatu, Zjednoczone Królestwo powiadomiło Radę, że nie zamierza przejść do trzeciego etapu unii gospodarczej i walutowej z dniem 1 stycznia 1999 r. Powiadomienie to nie zostało zmienione. Zgodnie z ust. 1 Protokołu w sprawie niektórych postanowień dotyczących Danii załączonego do Traktatu oraz zgodzie z decyzją podjętą przez szefów państw lub rządów w Edynburgu w grudniu 1992 r., Dania powiadomiła Radę, że nie zamierza uczestniczyć w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej. Dania nie złożyła wniosku o wszczęcie procedury określonej w art. 122 ust. 2 Traktatu.

- (4) Na mocy decyzji 98/317/WE Szwecja jest objęta derogacją w rozumieniu art. 122 Traktatu. Zgodnie z art. 4 aktu przystąpienia z 2003 r. ⁽⁶⁾, Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja są objęte derogacją w rozumieniu art. 122 Traktatu.

- (5) Europejski Bank Centralny (EBC) został utworzony dnia 1 lipca 1998 r. Europejski system walutowy został zastąpiony mechanizmem kursów walutowych, którego ustanowienie zostało uzgodnione rezolucją Rady Europejskiej z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie utworzenia mechanizmu kursów walutowych w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej ⁽⁷⁾. Funkcjonowanie mechanizmu kursów walutowych (ERM II) w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej zostało określone w porozumieniu z dnia 1 września 1998 r. między EBC a krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich pozostających poza strefą euro określającym procedury działania mechanizmu kursów walutowych w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej ⁽⁸⁾.

- (6) Art. 122 ust. 2 Traktatu określa procedurę uchylenia derogacji w stosunku do objętych nią państw członkowskich. Zgodnie z tym artykułem, przynajmniej raz na dwa lata lub na wniosek państwa członkowskiego objętego derogacją, Komisja i EBC składają sprawozdania Radzie zgodnie z procedurą określoną w art. 121 ust. 1 Traktatu. Dnia 2 marca 2006 r. Słowenia złożyła formalny wniosek o przeprowadzenie oceny poziomu konwergencji.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, str. 5.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 345 z 13.11.1998, str. 6. Porozumienie zmienione porozumieniem z dnia 14 września 2000 r. (Dz.U. C 362 z 16.12.2000, str. 11).

- (7) Ustawodawstwo krajowe państw członkowskich, w tym statuty krajowych banków centralnych, są w razie potrzeby dostosowywane celem zapewnienia zgodności z art. 108 i 109 Traktatu oraz ze statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego, zwanym dalej „statutem ESBC”. Sprawozdania Komisji i EBC zawierają szczegółową ocenę zgodności słoweńskich przepisów prawnych z art. 108 i 109 Traktatu oraz ze statutem ESBC.
- (8) Zgodnie z art. 1 Protokołu w sprawie kryteriów konwergencji, kryterium stabilności cen określone w art. 121 ust. 1 tiret pierwsze Traktatu oznacza, że państwo członkowskie ma trwały poziom stabilności cen, a średnia stopa inflacji, odnotowana w ciągu jednego roku poprzedzającego badanie, nie przekracza o więcej niż 1,5 punktu procentowego stopy inflacji trzech państw członkowskich o najbardziej stabilnych cenach. Na potrzeby kryterium stabilności cen inflacja jest mierzona za pomocą zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych (HICP) zdefiniowanych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2494/95⁽¹⁾. Celem oceny, czy kryterium stabilności cen zostało spełnione, inflacja w poszczególnych państwach członkowskich została zmierzona jako procentowa zmiana średniej arytmetycznej 12 wskaźników miesięcznych w stosunku do średniej arytmetycznej 12 wskaźników miesięcznych w poprzednim okresie. W okresie rocznym kończącym się w marcu 2006 r., trzema państwami członkowskimi o najbardziej stabilnych cenach były Szwecja, Finlandia i Polska, ze stopami inflacji wynoszącymi odpowiednio 0,9 %, 1,0 % i 1,5 %. W sprawozdaniach Komisji i EBC jako wartość referencyjna przyjęta została zwykła średnia arytmetyczna stóp inflacji trzech państw członkowskich o najbardziej stabilnych cenach powiększona o 1,5 punktu procentowego. Obliczona w ten sposób wartość referencyjna dla rocznego okresu kończącego się w marcu 2006 r. wyniosła 2,6 %.
- (9) Zgodnie z art. 2 Protokołu w sprawie kryteriów konwergencji, kryterium sytuacji finansów publicznych określone w art. 121 ust. 1 tiret drugie Traktatu oznacza, że w momencie oceny państwo członkowskie nie jest objęte decyzją Rady na podstawie art. 104 ust. 6 Traktatu, stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu budżetowego.
- (10) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie kryteriów konwergencji, kryterium udziału w mechanizmie wymiany walut europejskiego systemu walutowego określone w art. 121 ust. 1 tiret trzecie Traktatu oznacza, że państwo członkowskie utrzymywało normalne granice wahań, przewidziane w mechanizmie wymiany walut (ERM) europejskiego systemu walutowego, bez poważnych napięć przynajmniej przez dwa lata przed dokonaniem oceny.
- (11) W szczególności przez ten sam okres państwo członkowskie nie może zdevaluować z własnej inicjatywy dwustronnego centralnego kursu swojej waluty wobec waluty innego państwa członkowskiego. Od dnia 1 stycznia 1999 r. ERM II stanowi punkt odniesienia dla oceny spełnienia kryterium kursów wymiany. W swoich sprawozdaniach Komisja i EBC oceniły spełnienie tego kryterium w dwuletnim okresie zakończonym w kwietniu 2006 r.
- (11) Zgodnie z art. 4 Protokołu w sprawie kryteriów konwergencji, kryterium konwergencji stóp procentowych określone w art. 121 ust. 1 tiret czwarte Traktatu oznacza, że w ciągu jednego roku przed dokonaniem oceny państwo członkowskie posiadało średnią nominalną długoterminową stopę procentową nieprzekraczającą więcej niż o dwa punkty procentowe stopy procentowej trzech państw członkowskich o najbardziej stabilnych cenach. Na potrzeby kryterium konwergencji stóp procentowych wykorzystano stopy procentowe porównywalnych, reprezentatywnych dziesięcioletnich obligacji państwowych. Celem oceny, czy kryterium konwergencji stóp procentowych zostało spełnione, w sprawozdaniach Komisji i EBC jako wartość referencyjna przyjęta została zwykła średnia arytmetyczna nominalnych długoterminowych stóp procentowych trzech państw członkowskich o najbardziej stabilnych cenach powiększona o 2 punkty procentowe. Obliczona w ten sposób wartość referencyjna w okresie rocznym kończącym się w marcu 2006 r. wyniosła 5,9 %.
- (12) Zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie kryteriów konwergencji, Komisja dostarcza dane statystyczne wykorzystywane w ocenie spełnienia kryteriów konwergencji. Komisja udostępniła niezbędne dane statystyczne służące do przygotowania niniejszej decyzji. Dane budżetowe zostały dostarczone przez nią w oparciu o raporty złożone przez państwa członkowskie do dnia 1 kwietnia 2006 r. odpowiednie sprawozdania zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽²⁾.
- (13) Na podstawie przedłożonych przez Komisję i EBC sprawozdań w sprawie postępów dokonanych przez Słowenię w wypełnieniu zobowiązań w zakresie urzeczywistnienia unii gospodarczej i walutowej Komisja stwierdza, że:

Przepisy prawa krajowego w Słowenii, w tym statut krajowego banku centralnego, są zgodne z art. 108 i 109 Traktatu i ze statutem ESBC.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 z dnia 23 października 1995 r. dotyczące zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych (Dz.U. L 257 z 27.10.1995, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2103/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 1).

W odniesieniu do spełnienia przez Słowenię kryteriów konwergencji określonych w czterech tiret art. 121 ust. 1 Traktatu stwierdza się, że:

- średnia stopa inflacji w Słowenii w okresie rocznym kończącym się w marcu 2006 r. wyniosła 2,3 %, a więc poniżej wartości referencyjnej, i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie w najbliższych miesiącach;
- Słowenia nie jest objęta decyzją Rady stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu budżetowego;
- Słowenia jest od dnia 28 czerwca 2004 r. członkiem ERM II; w okresie dwóch lat kończącym się w kwietniu 2006 r. słoweński tolar (SIT) nie podlegał poważnym napięciom i Słowenia nie zdewałowała z własnej inicjatywy dwustronnego centralnego kursu tolara wobec euro;
- w okresie rocznym kończącym się w marcu 2006 r. długoterminowa stopa procentowa w Słowenii wyniosła średnio 3,8 %, a więc poniżej wartości referencyjnej.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria Słowenia osiągnęła wysoki poziom trwałej konwergencji.

W związku z tym Słowenia spełnia warunki konieczne do przyjęcia jednej waluty.

- (14) Zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje, które państwa członkowskie objęte derogacją spełniają warunki konieczne do przyjęcia jednej waluty, oraz uchyla derogacje w stosunku do danych państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Słowenia spełnia warunki konieczne do przyjęcia jednej waluty. Derogacja w stosunku do Słowenii, o której mowa w art. 4 aktu przystąpienia z 2003 r., zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Artykuł 3

Niniejszą decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
E. HEINÄLUOMA
Przewodniczący